

פשעים

המין החלש חוקר

השודרת נלקחה למעצר

וידרתה נלקחה למעון שז' ויצ"ו עד למישפט

זהו יומה הגדול של התנועה הפמיניסטית. הנה גם נשים בשודדות. היתה התגובה למיקרא הידיעה כי שתי נשים תקפו אשה קשישה. חנה סומך, בביתה, ושדדו את תכשיטיה. אולם המיטרה רמתגן לא התערבה לידעה כאל קוריוז. היא נכנסה לפי עולה. אחר שפקד שמואל כרמלי חקר היטב את חנה סומך הבין, לדבריו, כי רק מי שמכיר היטב את הנשדדת. ואת אורח חייה, היה יכול לבצע את השוד.

לאחר חקירה הגיעה המיטרה למסקנה כי אחת משתי השודדות היתה דליה זור גייר (24). הנמצאת, בהליכי גירושין מבעלה. דליה היתה שכנתה של חנה סומך בשכונת סלמה ג' לפני שהגרת סומך הייתה עברה להתגורר ברמתגן.

החשודה נעלמה. המיטרה עצרה את דליה יום לפני מועד נישואיו של אחד מאחיה. היא נעצרה במכון ליופי ברחוב בן יהודה, שעה שעסקה בהכנות האחרונות לחתונה. היא הכחישה מכלולל שייכות כלשהי לשוד, ואמרה לפקד כרמלי: "איך הייתי יכולה לעשות דבר כזה לחנה? היא היתה כמו אמא שלי!" אך בדיקה במכונת האמת גילתה שהיא משקרת ב"אופן מוחלט. אומר פקד כרמלי: "היא היתה אגוז קשה לפיצוח. אך לבסוף הודתה ואף גילתה את שם השותפה שלה."

השותפה, חדווה קליינמן (30), העובדת למחיתה כעוזרת-בית, מגדלת את בתה בת הארבע שנולדה לה מהזן למיטרת הנישואין. את דליה זוגייר הכירה חדווה בעת שיצאה בכביעות עם אחיה יוסי, הי" עוצר כחשוד בשוד מזויין.

השתיים סיפרו לפקד כרמלי כי אה שרשרות-הזהב, שתלשו מעל צווארה של חנה סומך בכוח, אחרי שוידאו כי היא לבדה בבית, התנפלו עליה היכו אותה — מכרו לבעל חנות תכשיטים בשכונת התיקוה, אדמונד לוי. המיטרה, שהגיר עה לחנות, הצליחה למצוא שרשרת שלמה אחת וצמיד הזהב שהותך כבר. החשודות מכרו לו את התכשיטים תמורת 8,000 ל"י רות — שליש משוויין הממשל.

את חדווה קליינמן לא היה קל לעצור. המיטרה לא הצליחה לאתר אותה ימים אחדים, כיוון שלקחה את ילדתה מהמעון שבו היא שוהה משך היום, ונעלמה יחד איתה. רק ביום הרביעי האחרון הצליחה המיטרה לעצור אותה, בביתה, קליינמן

חוקר כרמלי מסקנה מתחייבת

פרצה בכני ושאלה מה יהיה על ילדתה. שיחזור מדרייק. יחד עם עובדת סוציאלית שומנה למקום הלכה אל מעון הילדים, הוציאה את הילדה. היא מסרה אותה לידי העובדת הסוציאלית, וזו הכריזת אותה לאחד ממעונות ויצ"ו עד שיחרוך בית-המישפט את גורלה של אמה. לשופט בן-שלמה, שאילו הובאה לאה" רכת המעצר, סיפרה חדווה קליינמן כי היא בודדה ואין לה קרובים וכי אינה יודעת היכן נמצאת ילדתה. בא"כוח ה" מיטרה סיפר לשופט, כי לחשודה אס" חורגת ברחובות, וכי הילדה נמצאת בטי" פולה של הלישכה הסוציאלית.

חדווה התחננה לפני השופט כי יצווה לעצור אותה בכלא נאות-תוצה ולא ב" אבו-כביר. השופט לא שאל לסיבת בקשתה זו, אולם אחת השוטרות שליוו אותה ידעה לספר כי אחרי השוד התגלעו חילוקי דעות בין חדווה ודליה, והגיעו לידי מרי" טת-שערות, מכות ואיומים. חדווה פוחדת מדליה, ומשום כך ביקשה להיעצר הרחק משותפתה-לפשע.

איש המיטרה סיפר גם, כי אחרי ש" הסתבר לחשודות שהמיטרה משוכנעת כי הן חשודות שתקפו את חנה סומך, הן החלו משתפות פעולה באופן מפתיע ואף שיחזרו את הפשע לפרטיו.

דרכי אדם

חשוד או חשודה?

הוא נתבקש

קום — היא קמה —

ובית-המישפט נדהם

התובע המיטרה קרא בקול בשמו של החשוד אברהם גולדשטיין, ומספסל הנא" שמים התרוממה צעירה חטובה, שחורת שיער, שענייה מאופרות איפור כבד והיא לבושה שימלה נדיבת מחשוף. את צווארה עטף צעיף של נוצות בתרייענה.

השופט הסתיר אך בקושי חיוך של מבו" כה, קינח את מישקפיו, כיעכע בגרונו קלות ואמר לתובע: "המשך, בבקשה." העצירים שמילאו את אולם בית-המישפט לא יכלו להתאפק ופרצו בצחוק רם. כמר חם גם השוטרים. השופט השתיק את הגור כהם, ואי ספר התובע כי אברהם גולדשטיין הוא קוקסינל העוסק בננות, וכי בשעה שנעצר בעבירה זו תקף שוטר והפיי לו על הגדר.

השופט הביט ארוכות בקוקסינל יפה התואר, ואמר לתובע: "אתה בטוח שזה הוא ולא היא? אם עיני אינן מטעות אותי, הוא נראה יותר כמו היא."

לא להציק. בשלב זה נכנס לתמונה אברהם גולדשטיין, המכונה "גילה", המוכר היטב בקהיליית הקוקסינלים של תל-אביב, וסיפר: "אפילו לא ידעתי שיש לי עסק עם שוטרים. הייתי בחצר בחוב הירקון, פית" אום נכנסו ארבעה גברים והתנפלו עלי. אחד מהם התחיל לחנוק אותי עם הפיי" אה. ניסיתי להשתחרר, ונפלנו על הגדר." השופט שמע את הדברים, ואו שאל את התובע המיטרה מדוע הוא מבקש לעצור את החשוד. זה השיב כי אינו מבקש לעצרו, וכי אפשר לשחררו.

פרקליטתו של אברהם גולדשטיין, ער- רכת-הדין רחל זוהר, ביקשה להעיר את תשומת-ליבו של השופט לעובדה שמי" רידים את לקוחתה ללא-הרף. "כבוד השור" פט רואה כי אפילו כאן, בבית-המישפט, שושים צחוק מהעובדה שלקוחתי היא קוק" סינל" אמרה. "לדעתי, זה לא מצחיק. לקרי חתי ממילא סובלת מהעובדה שאיננה נורמלית, אין צורך גם להציק לה בשל כך." השופט הורה לשחרר את אברהם וגילה גולדשטיין בערבות בת 5000 לירות — חציה במזומנים והיתרה בערבות צד שלי" שי או ארבעה ימי מעצר תמורתם. השופט יצר גם תקדים. בכך שביקש לכתוב בפסק הדין במפורש: "החשוד (החשודה)..."

מישטרה

הזיהוי שלא היה

השופט נזף במישטרה

על העלמת חקיי מידע —

ושיחרר את החשודים

התובע המיטרה של מישטרת רמתגן, רס"ר יוחנן אלטרס, חייך בסיפוק.

ממני, הוא חזק ממני! הוא הגבר הראשון בחיים שלי שיש לי מה ללמוד ממנו. יורם: לגבי ההשמצות האלה של אלה, זה נכון בחלקן. יש תחומים שאני יכול ללמוד ממנה, במיוחד בתחום היצירה. לפרנסתי אני עובד כמגדל דבורים, אך בתחום היצירה שלי אני נמצא בתחילת הדרך. אני כותב בוסר, ויש לי מה ללמוד מאלה. אנחנו יוצרים אותם הדברים, מ" תוך אותם מניעי נפש. אלה: בשלב מסויים נתחיל ליצור ביחד...

יורם ביכונסקי איננו הגבר הראשון בחייה של אלה ברקת. היא ידועה כי אהבת גברים מושבעת. ברשימת הגב" רים שאיתם יצרה קשר תוך כדי עבודתה העיתונאית שמות מפורסמים רבים, אך אלה מסרבת לנקוב בשמות המפורסמים. לדבריה, לא יצרה מעולם קשר משמעוטי עם גבר כלשהו. היא היתה אומנם נשואה במשך שנתיים למישה שניידר, אך היא מגדירה את נישואיה כנישואי טעות". גם נישואיה הראשונים נכשלו. ילדים אין לה. אלה: עד שהתחלתי לכתוב את הס" סר, פחדתי מהמחשבה על ילדים בג" לל הילדות שלי, אחרי שכיילתי את הספר נולדתי מחדש. היום אני חושבת ללדת ילדים. (כשהיא נשאלת אם יורם יהיה אבי ילדיה, היא מעיפה בו מבט מבוייש, מס" מיקה כל-כולה ושואלת אותו אם מותר לה להשיב. כשהוא מאשר, היא אומרת:) יורם ואני רק התחלנו לבנות משהו. אנחנו נמצאים בשלב היסודות, יש לנו עוד המון מדרגות לתפס ביחד. יורם: למה שלא תגידו שעד עכשיו לא מצאת גבר שיהיה ראוי להיות אבא לילדים שלך? אלה: כשכתבתי את הספר היה לי מה להגיד לכל האנשים שיקראו אותו. אלי"ף: אסור ללדת בלי אהבה. ילדים צריכים להיות פרי אהבה. בית: אסור לשקר לילדים. גימ"ל: אסור להדחיק דברים יר" תר מדי. יורם: אני עצמי הייתי נשוי, 10 חוד" שים, נישואי נבעו מתוך משבר מסויים. אשתיל-שעבר נשואה היום מחדש, ונולד לה בן.

אלה: כשכתבתי את הספר היה לי מה להגיד לכל האנשים שיקראו אותו. אלי"ף: אסור ללדת בלי אהבה. ילדים צריכים להיות פרי אהבה. בית: אסור לשקר לילדים. גימ"ל: אסור להדחיק דברים יר" תר מדי. יורם: אני עצמי הייתי נשוי, 10 חוד" שים, נישואי נבעו מתוך משבר מסויים. אשתיל-שעבר נשואה היום מחדש, ונולד לה בן.

אלה ברקת נלחמת בחירוף-נפש להשמטת התואר המצורף לשמו של יורם ביכונסקי, מאז אותה פרשה שפיר סמה אותו.

אלה: יורם אמר לי שהוא הפסיק לבי" כות מזמן. הוא אמר לי שהיום המאושר בחייו יהיה היום שבו יכתוב יורם בי" כונסקי לבדו. ללא קשר עם הפרשה היא ואני רוצה לראות אותו מאושר. אני ריר צה לראות אותו בוכה מאושר. אלה ברקת תהיה העיתונאית האחרונה שתוכיר את ביכונסקי בהקשר ההוא. אני לא ארשה לאף עיתונאי להזכיר את הפרשה יותר!

יורם: המטרה שלי בחיים היא להפ" סיק להיות יורם ביכונסקי שהתפרסם בג" לל פרשיה מסוימת. אני לא בורח ולא שוכח. אבל אני עושה עוד דברים ואני רוצה שיכתבו עלי בזכות הדברים האלה. יורם (שהתפרסם גם כחבר בקבוצה השמאלית אוואנגרד, הפסיק כל פעילות פוליטית): אני אינדיבידואליסט. אין לי מקום בתנועות פוליטיות הדרושות מיש" מעת. הפסקתי את פעולותי הפוליטיות, אך דעותי נשארו כשהיו.

אלה: הוא הפסיק גם ללמוד באוני" ברסיטה. יורם: הפסקתי את לימודי, כי הבנתי שאין טעם להשיג תואר. רציתי לעסוק בהוראה. והניסיון הקצר לימד אותי שאף אחד לא ייתן לי ללמד. את הסיפוק ה" אינלטואלי השגתי במשך שלוש שנות לימודים.

אלה נשאלים אם אהבתם גדולה עד כדי כך שהם מתגוררים יחד, מ" דעק יורם: "לא! לאלה יש סיגנון משלה, ולי יש סיגנון משלי. תמיד היינו קיימים אחד בשביל השני. אנחנו חייבים כעת, משני הסיגנונות שלנו, ליצור קו חדש. לומר יחד זה להתפשר, לוותר, אני עדיין לא מוכן להתפשר." אלה: כשנחלית לגור יחד, כל אחד יעזוב את המקום שלו וניצור לנו מקום משלנו. שלא יבינו אותי לא נכון. יורם בא אלי בכל יום ונשאיר לישון, אבל הבגדים שלו נשארו בדירה השכורה שלו ברמתגן. יורם: והם יישארו עם עד שיגיע ה" מועד להעביר אותם, יחד עם הבגדים של אלה, למקום החדש שלנו.

חשודה גולדשטיין תקדים בניסוח

הפעם, ידע, העלתה המיטרה דגים שמ" גים בחכתה: כנופית כייסים שהטילה ב" אחרונה את חיתתה על רמתגן והסכי" בה.

הוא עמד לפני שופט-השלום אהרון כהן, ואמר כי הוא מבקש לעצור את החשודים יוסף יום-טוב, יצחק והבה, יצחק אברהם וניסים ושלום שחם, כחשודים ב"12 חטי" פות ארנקים, תיקים ושימוש ברכב גנוב באיזור רמתגן. הוא אמר כי במטה ה" מיטרה התקבלה הודעה על חטיפת תיק מוזג זקנים, ועד-ראייה סיפר כי ראה את שני הצעירים שחטפו את התיק מתרחקים מהמקום במכונית מדגם דודג' דארט ש" מיספרה מתחיל בספרות 326. לאחרי-מכן, סיפר, התקבלה תלונה מבצל-מיפעל, כי מתוך מישרדו נגנב ארנקו וכי שלושה חשודים הגיעו למיפעל במכונית מאותו דגם שמיספרה 326-078. הם ביקשו מבעל המיפעל מים, וכשהלך להביא להם נכנס אחד מהם אל המישרד וחטף את התיק. הצצה תצפית מישטרתית, אלמפעל הגיעה מכונית מדגם סוסיטא. נשים מה" חשודים היו בדודג', ושניים בסוסיטא ו" התפתח מירדף. החשודים הצליחו להתח" מקי. רס"ר אלטרס אמר כי המיקרה חמור, וכי לשני האחים שחם הרשעות קודמות, הוא ביקש את מעצרו להמשך החקירה, בהתחשב בניסיונות החמורות, ל"15 יום. 15 אלה ל" לחודש. החשודים הכי חישו, כולם כאחד, את החשד שחלתה בהם המיטרה. אמר שלום שחם: "ירדתי מביתי ונסעתי במכונית הסוסיטא שלי. פיתאום חסמה אותי קורטינה של בלשים, היינו שם אני ואחי, ובן-הדוד שלי יוסף יום-טוב. אני עובד בשמירה, ויצאתי ל" עבודה. אבל עשו לנו מיסדר-יהיוי ולא זיהו אותנו."

השופט אהרון כהן פנה לתובע ושאל אותו: "האומנם נערך מיסדר-יהיוי?" ה" תשובה היתה חיובית. השופט שאל מי היה האיש שהתבקש לזהות את החשודים, וה" תובע השיב כי בעל המיפעל לא זיהה איש מהם.

(המשך בעמוד 34)